

MELDAL KOMMUNE

Sentraladministrasjonen

Kommunal- og Regionaldepartementet
Postboks 8112 Dep.
0032 OSLO

KOMM. OG REG. DEP	
25 FEB 2005	
0412771-248	
Ark.	013
Avd.	KA 1 SSA1 MØG

Deres ref.:

Vår ref: Oppgis ved henvendelse hit
04/01133-011 GEST

Meldal, den 24.02.2005

MELDING OM POLITISK VEDTAK - NOU 2004: 19 LIVSKRAFTIGE DISTRIKTER OG REGIONER KOU 2004: 1 STERKE REGIONER

Formannskapet behandlet i møte 22.02.2005 sak 0017/05.
Følgende vedtak ble fattet:

Generelt:

Regionnivåets organisering, myndighet og geografiske utstrekning vil ha konsekvenser for hvordan kommunenivået vil fungere. Møreforskning, for eksempel, mener at avvikling av fylkeskommunen til fordel for større regioner, vil føre til et behov for endret kommuneinndeling og større kommuner. Kommunestruktur er særskilt behandlet her i Sør-Trøndelag av prosjektet "Fremtidens kommuner: Samarbeid – sammenslåing?" og vil ikke bli berørt her.

1. Folkestyret trenger fornyelse

Et levende folkestyre forutsetter at makt og myndighet ligger hos organer som er valgt av folket og som har legitimitet hos folket. Et levende folkestyre forutsetter aktive samfunnsborgere som finner det meningsfylt å engasjere seg i utformingen av samfunnet gjennom organisasjonsarbeid, i partiene og i folkevalgte fora. At mange er politisk engasjert gjennom partienes lokale organisasjonsledd og i lokale folkevalgte organer, er i seg selv en demokratisk kvalitet.

2. Regionenes oppgaver

Målet for regionalpolitikken må være å opprettholde bosettingen i alle deler av landet og utvikle myndige og robuste regioner. Vi er nå inne i en tid der trender og drivkrefter virker svært sentraliserende, og det er en voldsom kraft i sentraliseringskreftene. Dagens politiske virkemidler og organisering strekker ikke til, dersom målet om en balansert utvikling i landet skal nås. Det må tas nye grep gjennom en koordinert satsing på samferdsel, kunnskap, kultur, internasjonalisering, miljø, overordnet fysisk planlegging og nyskaping i næringslivet.

Både det sentrale og regionale statsapparat er sterkt sektorisert, og med lite samordning. Dette er et kjennetegn. Bortsett fra positive utviklingstrekk her i Sør – Trøndelag, har ikke statens evne til samordning av virkemiddelbruk og tjenesteyting vært særlig imponerende.

Det siste eksemplet i så måte er at Landbruksdepartementet nå er i ferd med å legge et nytt mønster for den veterinære vaktordningen uten tanke på å rådføre seg, eller forsøke å samordne seg med det som ellers skjer av samordning mellom kommuner. Innspill om dette blir enten ikke tatt hensyn til eller forstått i det sentrale byråkratiet.

På den annen side er heller ikke fylkeskommunens situasjon slik den framstår nå, særlig god, verken når det gjelder oppgaver eller det engasjement og interesse velgerne legger for dagen ved valg.

Hvordan vil dette utvikle seg med regionpolitikere ennå lengre unna befolkningen, slik det må bli med sju folkestyrte regioner? Da må i hvert fall regionene ha oppgaver som sterkt angår innbyggerne i regionen.

Fylkeskommunen er ingen overkommune i forhold til kommunene. Disse nivåene er sidestilt, og det er bare i hovedsak når det gjelder fylkesplanleggingen at fylkeskommunen har myndighet over kommunene og de statlige myndigheter på fylkesplan. I dag kan det derfor sies at vi har en to – nivå modell når det gjelder den politiske organiseringen. Storting/Regjering og kommuner/fylkeskommuner.

Meldal kommune tror ikke at en sanering av kommunestrukturen for å få til ca.100 (region)-kommuner uten mellomnivå mellom stat og kommune er realistisk politikk i dagens Norge. Dagens fylkeskommuneorganisering erkjennes å være for lite kraftfull.

Myndiggjorte, sterke folkevalgte regioner kan bli riktig, under forutsetning av at makt flyttes fra sentralmakten og ut i regionene slik at oppgavene løses på lavere nivå. Dette vil imidlertid bli et brudd med de senere 10 – års utvikling, hvor detaljstyring fra Storting og Departement, har vært stadig tiltagende, og med rettighetslovgivning, øremerking, og stykkprisfinansiering som viktige honnørord.

Samfunnsutvikling i vid forstand, areal – og resursutnytting, planlegging, kultur og alle de oppgaver kommunene har i dag som ivaretar innbyggernes nære behov må fortsatt ivaretas på kommunenivå. I tillegg kan kommunene ta større og mer komplekse oppgaver innenfor helse – og omsorgsområdet, så som ferdigbehandlede pasienter fra sykehus osv. En forutsetning for å ta nye oppgaver er selvfølgelig at de er finansiert.

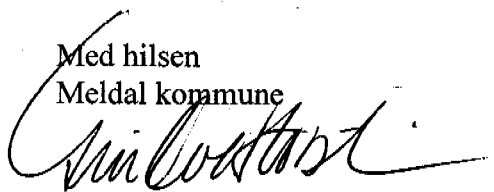
Rollen som regional utviklingsaktør bør ivaretas av regionnivået. Likeså overordnet planlegging på regionnivå, og utviklingsoppgaver. Regionene bør få betydelig innflytelse på samferdselspolitikken, så som regionvegkontorene og fordeling av statens vegbevilgninger, samt ansvar for fylkesveiene. Ellers kulturelaterte oppgaver, videregående skoler, miljø – og landbrukspolitiske oppgaver osv. Videre bør det være en kobling mellom det regionalpolitiske nivået og helseforetakene.

Statens regionale nivå, med fylkesmannsembetene må harmoniseres med regiongrensene slik at de geografiske og formelle forvaltningsmessige grensene stemmer over ens.

Norge trenger mer og ikke mindre folkestyre. Dette spenningsfeltet mellom lokal og sentral makt må finne sin løsning i Stortinget, etter at kommune – og fylkespolitikere er hørt.

Det er fortsatt svært mange uavklarte spørsmål knyttet til forfatningsrettslige og organisatoriske problemstillinger som det gjenstår å ta stilling til. Meldal kommune mener likevel at Norge bør inndeles i folkevalgt styrte regioner, Antall regioner må fremkomme som et resultat av hvilke oppgaver og myndighet som blir tillagt regionnivået, men vi antar at det i hvert fall bør være 7 - 9.

Med hilsen
Meldal kommune

Geir Ove Storstein
Rådmann